

Stichting Benares SchoolFonds

CORONA IN INDIA EN OP ONZE SCHOLEN

Corona heeft ook in India om zich heen gegrepen, maar minder hevig dan elders. Indiërs lijken beter bestand tegen het virus dan mensen in Europa en de Verenigde Staten. Veel Indiërs kennen erbarmelijke leefomstandigheden: onzuiver drinkwater, een slechte hygiëne en vervuilde lucht. Maar die dragen allemaal bij aan een sterker immuunsysteem. Wat ook een rol speelt: weinig Indiërs worden hoogbejaard, de kwetsbaarste leeftijd.

Het effect is niet dat minder mensen besmet raken, maar dat veel minder mensen ernstig ziek worden of overlijden. Al in augustus toonde onderzoek in een sloppenwijk in Mumbai aan dat 57% van de inwoners antistoffen tegen corona had. Onzeker is of de officiële cijfers betrouwbaar zijn.

In India komen veel infectieziektes voor. Als je in je eerste levensjaren bent blootgesteld aan verschillende virussen en andere micro-organismen word je weerbaarder. Het aantal Covid-19-gevallen in de gezinnen van onze leerlingen is relatief gering. De grootste schade aan de scholen wordt niet toegebracht door de ziekte, maar door de langdurige sluiting.

De Indiase overheid heeft in het begin van de pandemie een strenge lockdown ingesteld. Veel mensen verloren hun inkomen, en alle scholen gingen dicht. De algemene lockdown werd in juni verzacht, maar de scholen mochten niet open. Vanaf oktober konden de klassen 9 tot en met 12 weer beginnen, met halve bezetting. Pas in maart 2021 gingen de scholen voor alle klassen open, voorzichtig in kleine groepjes en maar enkele dagdelen per klas per week.

De maandenlange sluiting heeft schade toegebracht aan het leerniveau van de studenten. Op verschillende manieren hebben onze scholen geprobeerd die schade te beperken.

FIETSEN NAAR JALILA IS UIT

Ons jongste bestuurslid Nienke fietste met haar vriend Bálint naar India en richtte een prachtige bibliotheek in op de Ashray School. Haar reisverslag staat, met schitterende foto's, in het boek **Fietsen naar Jalila** dat onze stichting heeft uitgegeven. Doe uzelf, familie en vrienden een plezier, koop dat boek en geef het cadeau! De gehele opbrengst is voor BSF. Zie bladzijde 14.

INHOUD

1. Little Stars School	2
Interview AKBHHH	3
2. Asha Deep School	4
3. Vatsalya School	6
De toekomst van BSF	7
4. Ashray School	8
5. Individueel programma	9
6. Jeevan School	10
New Education Policy	12
Fietsen naar Jalila	14
Facts & Figures	15

Alle scholen boden online onderwijs aan, maar stuitten daarbij op problemen. Lang niet alle huizen hebben internet en niet alle kinderen hebben een mobiele telefoon. Enkele van onze scholen hebben daarin geïnvesteerd. Jeevan School heeft zeventig smartphones verspreid onder de leerlingen.

Veel ouders hebben werk en inkomen verloren. Onze scholen geven voedselhulp aan de armste gezinnen en vragen ons om extra steun daarvoor. Ook betaalden de ouders geen schoolgeld zolang de scholen dicht waren. Omdat die ouderbijdrage laag is, is het financiële nadeel daarvan voor de scholen niet zo groot.

Scholen die vanuit het buitenland worden ondersteund, zijn iets minder kwetsbaar dan scholen waar het schoolgeld bij het verdienmodel hoort. Daarom hebben al onze scholen hun lerarenbestand kunnen handhaven. Die werden ingezet bij online lessen en bij het nakijken van huiswerk, en waren direct beschikbaar toen de scholen weer open mochten.

Iedere school tackelde corona op zijn eigen wijze, in afwachting van betere tijden. In India is het vaccineren op 16 januari begonnen. Er is hoop op verbetering tegen de start van het nieuwe schooljaar.

Bezoek aan India

Het jaarlijkse bezoek van enkele bestuursleden ging in november 2020 voor het eerst niet door, India was dicht.

Onze aanwezigheid werd zeer gemist. Het jaarlijkse een-op-een-contact met al onze partners is essentieel om de kwaliteit van ons werk te waarborgen.

In vorige jaren deed de nieuwsbrief verslag van dat bezoek, deze editie heeft een andere opzet. Ieder bestuurslid schrijft over een school of een onderwerp. Zo wordt u volledig geïnformeerd, en leert u ons bestuur beter kennen. <

Conny van Staalén-van Leeuwen

Little Stars School ontvangt van ons een vast bedrag voor steun aan de allerarmste leerlingen. Directeur Asha Pandey selecteert ze met zorg; het gaat om zo'n 75 kinderen. Die krijgen boeken en uniform gratis en betalen geen schoolgeld.

'Conny's sponsored children' noemt Asha ze. Alsof ik ze persoonlijk sponsor! Ik moet er in elk geval wel wat extra's voor doen. Ieder jaar ontmoet ik de kinderen en hun ouders.

Dat is een typisch Indiase happening: kinderen op de grond en ik achter de tafel, geassisteerd door Asha en supervisor Malti Ma'am.

Om de beurt worden de kinderen naar voren geroepen. In mijn gebrekkige Hindi vraag ik hoe het met ze gaat en of ze het fijn vinden op school; wat hun favoriete vakken zijn en of ze veel vriendjes hebben. Daarmee houdt mijn repertoire wel op, maar het schept een band. De meesten zie ik al jaren, ik ken ze bij naam. Ze nemen vaak kleine cadeautjes voor me mee, heel aandoenlijk. Als ik ook maar de kleinste aanmerking maak op te hoge absentie of te lage cijfers, krijgen de kinderen van Malti Ma'am de wind van voren. En dat met luide stem, voor iedereen hoorbaar. Privacy bestaat niet in India.

Ik ben eraan gewend, maar ik merk aan andere bestuursleden dat ze zich daar wat ongemakkelijk bij voelen.

Al jaren vraag ik Asha om deze situatie te veranderen. Ze zijn niet mijn persoonlijke sponsorkinderen, terwijl wel die indruk wordt gewekt. Maar Asha vindt het maar wat fijn om mij te gebruiken als stok achter de deur. En, nog veel belangrijker, kinderen en ouders rekenen op deze jaarlijkse ontmoeting, ontleneren een zekere status aan dit persoonlijke contact. Dat overtuigt mij, dus laten we het zo. Ik heb de ontmoeting in dit coronajaar echt gemist!

In het laatste jaarverslag van LSS was voor het eerst een 'Sad News Corner' opgenomen. Uiterst droevig nieuws. Een meisje uit klas 10 was aan keelkanker overleden, twee oud-leerlingen werden door hun schoonfamilies vermoord (opgehangen en vergiftigd) en een pleegde zelfmoord. Bij twee oud-leerlingen staat vermeld: ...'was from the list of Conny's sponsorship'.

Een van hen, Asha Devnathan, herinner ik me goed; ik zocht haar ooit thuis op, een hutje in een sloppenwijkje van vluchtelingen uit Bangladesh, een klein getto.

Je hart draait om als je leest wat haar is overkomen. Asha liet een driejarig dochttertje achter, dat nu bij haar oma woont, Asha's moeder.

Directeur Asha Pandey is een dijk van een vrouw. Het afgelopen jaar is ze niet bij de pakken neer gaan zitten, maar heeft gerealiseerd wat maar binnen haar vermogen lag: online onderwijs,

fysieke lessen voor kleine groepjes hogere klassers, veel activiteiten voor haar hostelmisjes, en reparaties en renovaties aan gebouwen en meubilair.

En tussen de bedrijven door weet ze nog geld binnen te halen, zoals van de Indiase ngo Smile Foundation voor een smartboard! Haar steun en toeverlaat, vrijwilliger Pierre Satijn, zit noodgedwongen in Nederland. Gelukkig neemt haar dochter Rishi veel werk van haar over.

Ik had veel contact met Asha het afgelopen jaar, deelde haar vreugdes, zorgen en verdriet. Een van haar onderwijzeressen overleed aan Covid-19, enkele van haar hostelmisjes moesten worden opgenomen in het ziekenhuis, het hostel werd op slot gedaan vanwege coronabesmettingen. En haar jongste lieveling Nidhi vertrok: ze werd geadopteerd.

Wat er maar te vieren viel, werd gevierd. Net zo feestelijk en kleurrijk alsof er geen corona was.

Happy Daughters Day - de hostelmisjes worden als één gezinsbubbel beschouwd.

Maar ook zorgde Asha dat de allerarmste gezinnen van haar leerlingen voedselondersteuning kregen. Ze ging zelf de sloppenwijken in om ze te selecteren.

Bijna een jaar waren de meeste klaslokalen leeg. Alleen de hoogste klassers mochten vanaf oktober formeel naar school. Mondmaskers verplicht.

De anderen konden niet wachten tot ook zij weer mochten.

Eind februari kwam het groene licht. Enkele dagdelen per week kan iedereen weer naar school.

LSS komt langzaam weer tot leven. <

Conny van Staalén-van Leeuwen

(1948) studeerde psychologie en klassieke talen. Zij gaf jarenlang les en deed bestuurswerk in de ouderenzorg en ontwikkelingssamenwerking. Voor haar maatschappelijke inzet werd zij in 2019 geridderd. Naast BSF zijn tuin en cello Conny's geliefde hobby's.

INTERVIEW MET PIERO OVERMARS EN JOP UBBENS

STICHTING AKBHHH

Alet Meurs

'Elk kind dat onderwijs heeft gehad is er een.'

Tien jaar lang heeft Stichting AKBHHH het Benares Schoolfonds (BSF) ondersteund. Stichting AKBHHH is opgericht vanuit het idee in bescheidenheid bij te dragen aan een groter geheel. Vandaar de naam: 'Alle Kleine Beetjes Helpen'.

De steun voor onze stichting was overigens allerminst bescheiden, gedurende de hele periode was AKBHHH onze grootste sponsor. BSF is dankbaar voor de genereuze steun en de bijzonder prettige samenwerking.

Bij het afscheid interviewen Conny en ik oprichter Piero Overmars en bestuurslid Jop Ubbens - vanwege corona via een videocall.

Stichting AKBHHH ondersteunt nationaal en internationaal projecten, gericht op onderwijs, zorg en natuur.

Piero: 'Wij ondersteunen activiteiten waarin wij passie zien, naast vastberadenheid en de motivatie om iets neer te zetten. Dat zijn onze belangrijkste uitgangspunten bij de selectie.'

Jop: 'Het moet organisatorisch natuurlijk kloppen, maar van groter belang is het dat een project een bevoegen trekker heeft, het gezicht van het project, een vaandeldrager.'

Zo was onze secretaris Conny de vaandeldrager van BSF. Tien jaar lang was zij degene die de band met AKBHHH onderhield.

BSF en Stichting AKBHHH kwamen met elkaar in contact via wederzijdse bestuursleden. Na de eerste kennismaking bracht Piero een bliksembezoek aan onze scholen in Varanasi - en verdubbelde daarna tot onze grote verrassing zijn aanbod. We besloten het bedrag te spreiden over tien jaar. Zo kregen de scholen voldoende tijd om de kwaliteitsverbetering te realiseren die AKBHHH als doel stelde.

Jop: 'Het is voor onze stichting belangrijk om mee te kunnen denken met projecten, energie erin te kunnen stoppen en daarmee een verschil te kunnen maken. Contact en uitwisseling worden door ons belangrijk gevonden, dat typeert Stichting AKBHHH.'

Piero: 'De jaarlijkse ontmoetingen met jou, Conny, hebben zich altijd afgespeeld in een open en vriendschappelijke sfeer. Ik vond je een gepassioneerde, strenge schooljuf en die combinatie van passie en zakelijkheid sprak me aan. We luisterden naar elkaar, we stonden open voor elkaars mening.'

Er was geen onnodige sturing, wel veel vertrouwen. Conny heeft de mix van warme belangstelling, betrokkenheid en gezonde zakelijkheid als heel inspirerend ervaren.

Piero en Jop op hun beurt voelden zich door Conny's verhalen nauw betrokken bij de scholen.

Jop: 'Ik ben nooit in India geweest, maar het land en de scholen gingen voor mij leven door wat jij, Conny, vertelde.'

Conny noemt Piero's gevleugelde woorden 'stick to the plan' een grote stimulans om te blijven focussen op de kwaliteit van de scholen. De samenwerking heeft BSF scherp gehouden.

BSF leerde van AKBHHH hoe zakelijkheid, warme belangstelling en vertrouwen goed samen kunnen gaan. De band die daardoor met de scholen ontstaat, maakt alles bespreekbaar en mogelijk.

Piero: 'Een van de kenmerkende elementen van jullie stichting is het open en goede contact, in India met de scholen en in Nederland met de donateurs.'

Oprichter Piero Overmars reisde in zijn jonge jaren, na zijn militaire dienst, met zijn rugzak naar India. In de heilige stad Varanasi aan de Ganges troffen hem de vele zieke ouderen die daar waren achtergelaten - het hindoeïstische geloof leert dat je, als je aan de Ganges sterft, niet meer wedergeboren wordt. Ook zag hij heel veel straatkinderen. Het bracht hem tot het denkbeeld dat wanneer kinderen een thuis en onderwijs aangeboden krijgen, dit kan leiden tot een menswaardiger bestaan.

Piero ging enkele jaren geleden terug naar Varanasi, nu met zijn dochter, en bezocht de scholen opnieuw. Hij zag de bevoegenheid van de schooldirecteuren, mensen die zich volledig inzetten voor de kinderen.

Piero: 'Ik herinner mij nog goed ons bezoek aan Jeevan School, we ontmoetten daar Kati, de jonge Duitse vrouw die het hostel en de school leidt. Zij maakte diepe indruk op ons, haar hele ziel en zaligheid stopte zij in het werken met de kinderen. En op haar eigen kamer had ze niet meer dan een bed en een stoel staan!'

Wij vragen aan Jop en Piero wat zij als rendement zien van hun ondersteuning.

Jop: 'Wij ondersteunen projecten waarvan de overheadkosten laag zijn.'

Piero: 'Het belangrijkste is wat eruit komt, het resultaat: dat kinderen door een opleiding zelfstandig in een samenleving kunnen staan. De hoeveelheid kinderen is onbelangrijk, elk kind dat onderwijs heeft gehad is er een.'

Wij sluiten een periode van tien jaar ondersteuning door Stichting AKBHHH af. We kijken terug op een bijzondere samenwerking, met aandacht voor verbinding en openheid, met wederzijds respect. Alle vier spreken we de hoop uit elkaar in Varanasi nog eens te zien. Als klein blijk van onze grote dank biedt Conny Piero en Jop via het scherm het boek 'Fietsen naar Jalila' aan. <

Alet Meurs (1966) is klinisch psycholoog-psychotherapeut en opleider in de geestelijke gezondheidszorg. Ze werkt met kinderen en jongeren, met ieder zijn eigen unieke verhaal. Na haar afstuderen reisde en werkte zij in India, en woonde enkele maanden in Varanasi.

Piero Overmars en Jop Ubbens

Karin van Duijnhoven

April 2020 - Connie Rao, oprichter en directeur van Asha Deep School, schrijft:

'Lieve vrienden, het voelt alsof ik rondloop in een hoofdstuk over rampen in een studieboek van mijn leerlingen. Alles is onzeker, en de weg vooruit is duister.'

Covidhulp

In veel gezinnen is geen inkomen door het acuut wegvallen van werk. De regering verstrekt voedsel aan de allerarmsten. Connie Rao besluit het schoolgeld voor het laatste semester kwijt te schelden en verder geen geld te vragen tot de school weer open gaat. Er komen extra donaties binnen voor noodhulp waarmee verschillende gezinnen geholpen kunnen worden met de huur en voedselpakketten.

Lesgeven tijdens lockdown

In maart 2020 moesten alle scholen sluiten. Tot juni was het nog mogelijk om de leerlingen fysiek les te geven. Docenten deden dat in hun eigen buurt. Ouderejaars hielpen, onder begeleiding van leraren, de lagere klassen. Eind juni sluit alles en stoppen ook deze buurtklasjes.

Voor de zesde- tot en met de achtsteklassers wordt er gestart met digitale les. Omdat veel gezinnen de telefoonkosten niet kunnen betalen, wordt hiervoor het noodhulpfonds gebruikt.

Helaas moeten ook deze lessen stoppen omdat kinderen zonder smartphone naar vrienden gaan en zo het gevaar van besmetting vergroten. Connie neemt geen enkel risico.

Om te voorkomen dat de klassen 9-12 het hele academische jaar gaan missen, mogen in oktober kleine groepjes voor halve dagen weer naar school. Die groep leerlingen zit niet meer op Asha Deep

Klas 10 krijgt instructies om zich voor te bereiden op het examen.

Oud-leerlingen Litan, Abhishek en Priyanshi, nu in klas 11

School; na klas 8 gaan de leerlingen voor vervolgonderwijs naar andere scholen. Maar Connie houdt altijd contact. Het is duidelijk dat deze leerlingen worstelen met zelfstudie. Connie Rao en adjunct-directeur Siddharth Sir gaan ze bijspijkeren.

Een donateur heeft voor de leerlingen die naar het voortgezet onderwijs gaan fietsen gefinancierd. Omdat hun nieuwe school te ver is om naartoe te lopen, kunnen ze met dit afstudeercadeau hun opleiding voortzetten.

Het is typisch Indiaas om de verpakking zo lang mogelijk te laten zitten. Zo kun je trots laten zien dat je op een spiksplinternieuwe fiets rijdt.

De trotse bezitters van een nieuwe fiets.

Het Engelse 'One Percent Scheme' heeft documentcamera's en projectors gedoneerd voor alle klassen. Een geweldig, modern en interactief hulpmiddel bij het lesgeven! Connie is er erg blij mee.

Het projectorsysteem wordt hier ingezet bij schrijfvaardigheid Engels.

De bibliotheek

Door sluiting van de school heeft Connie tijd om de bibliotheek te optimaliseren. Ze maakt een archiveringssysteem, met behulp van pictogrammen zijn de boeken straks makkelijk door de leerlingen te vinden én terug te zetten op de juiste plek.

Er zijn driehonderd nieuwe Hindiboeken aangeschaft en Bailey Allegro, een vrijwilliger, heeft een kleurige muurschildering gemaakt.

Bijna een jaar verder

De school houdt contact met alle leerlingen en vanaf januari 2021 wordt gewerkt met huiswerkpakketten die eens per week op school worden opgehaald en tegelijk een contactmoment bieden. De deelname is hoger dan Connie verwachtte: tot 90% in de hogere klassen.

Kort erna mogen de scholen open voor klas 6-8, en op 1 maart voor alle klassen. Met heel veel regels, dat wel. Voor de vereiste ventilatie en de verplichte anderhalve meter afstand zijn de klaslokalen te klein; er wordt lesgegeven op de gangen.

'Happy to be back in study'. Ter gelegenheid van haar verjaardag gaat Connie Rao langs bij haar jongste leerlingen en deelt ballonnen uit.

De meeste schoolbesturen kondigen aan dat de leerlingen gewoon zullen overgaan, zonder het overgangsexamen af te ronden.

Connie denkt er eerder aan de leerlingen een soort toelatings-examen te laten doen voor de volgende klas. Zo kunnen kinderen die gedisciplineerd gestudeerd hebben overgaan, terwijl de kinderen die 'vakantie hebben gevierd' het jaar waarschijnlijk over moeten doen.

Goed nieuws was dat alle kinderen zo snel mogelijk terug wilden naar school. Een leerling zei: 'Vroeger keken we uit naar vakantie en nu vroeg iedereen: wanneer gaat de school open?'

Nieuwbouwplannen

Het schoolgebouw met zijn zestien kleine klaslokaaltjes is geen eigen bezit. Per maand gaat een fiks bedrag naar de huur. Elk jaar is het moeilijk om de achtstejaars los te laten en ze naar andere scholen te sturen omdat Connie Rao weet dat ze, met voldoende ruimte, betere kwaliteit zou kunnen leveren voor minder geld. Connie denkt al langer na over het bouwen van een eigen school en uitbreiding tot en met klas 12.

Vorig jaar kwam uit haar thuisland Amerika onverwacht het geweldige bericht dat de school een zeer groot bedrag gaat ontvangen uit een legaat van een overleden vriendin. Dit maakt de plannen plotsklaps haalbaar.

Met een nieuw gebouw wil Asha Deep niet alleen Dalitkinderen een kans blijven geven op beter onderwijs, maar ook een centrum zijn dat de hele gemeenschap kan dienen.

Later dat jaar kreeg onze stichting zelf ook het bericht een groot legaat te ontvangen van een tante van een bestuurslid: mijn peet-tante Mariet. Het kwam als een enorme verrassing - ook voor mij. We willen deze schenking duurzaam inzetten voor één project. En omdat we enthousiast zijn over Connies plannen, én overtuigd dat ze zullen bijdragen aan een goede en zekere toekomst van de school, dragen we het gehele bedrag bij aan de nieuwbouw. Er is inmiddels zicht op een stuk land, in de buurt van een arme gemeenschap. <

Karin van Duijnhoven (1966) studeerde *Graphic Design* aan de Hogeschool voor de Kunsten, runt haar eigen ontwerpstudio en verzorgt de lay-out van onze nieuwsbrief. Haar in India overleden broer inspireerde haar om zich in te gaan zetten voor de idealen van Frans Baartmans, wiens educatieve werk BSF voortzet.

LEGAAT MARIET JANSSEN BOUWMEESTER

Mariet komt uit een groot boerengezin. Ze had zelf geen kinderen maar heeft haar hele leven aandacht gehad voor kwetsbare kinderen.

Ze koos voor een studie verpleging en daarna een vervolgstudie aan de Sociale Academie.

Dat bracht haar via het Canisius Ziekenhuis, als hoofd van de couveuseafdeling, naar haar werk bij Maria Christina, een medisch kleuterdagverblijf in Nijmegen.

Met haar open en nooit veroordelende blik was zij het juiste aanspreekpunt voor de ouders.

Een reis naar Afrika maakte grote indruk en via mij groeide ook haar belangstelling voor het werk van onze stichting.

Mariet hield van wandelen, kunst en cultuur, en was een verwoed krantenlezer.

Het beoogde stuk grond, nu in gebruik als volkstuin.

DANK AAN PIETER BRUIJSTENS

Zeventien jaar lang zijn onze nieuwsbrieven gedrukt door Pieter Bruijstens van drukkerij Hierogrief in Roosendaal. De eerste jaren verzorgde hij samen met secretaris Conny de opmaak. Die taak werd later overgenomen door ons bestuurslid, grafisch ontwerper Karin. Pieter was onder de indruk van haar professionaliteit. Het drukken bleef hij doen, tot vorig jaar.

Toen gaf hij aan te stoppen met zijn zaak. Heel jammer, maar ook heel begrijpelijk als je de 70 gepasseerd bent.

Het was heerlijk samenwerken met Pieter. De verhouding was vriendschappelijk, hij werkte razendsnel, en, heel belangrijk: hij gaf 50% korting vanwege het goede doel. Een goede fles wijn als dank was wel het minste dat wij terug konden doen.

Marien van Staalén

Jaimala en Hitesh Gupta waren de enige schoolleiders die ons bestuur in 2020 live ontmoet heeft. Op reis in Europa om hun dertigste trouwdag te vieren, werden ze in Londen overvallen door de lockdown.

Een paar weken eerder hadden ze, in bittere kou, met Conny en mij de Oosterscheldedam bezocht - op een of andere manier komt bezoek uit India in Nederland altijd in afschuwelijk weer terecht. Pas eind mei waren de Gupta's weer thuis.

Hitesh is CEO van de grote ngo Vatsalya, die onlangs een partnership met UNICEF is aangegaan. Zijn vrouw Jaimala was directeur van de Vatsalya School, een van de grotere projecten. Hun zoon Kartikey heeft sinds vorig jaar die taak overgenomen. Het is in India niet ongebruikelijk dat kinderen hun ouders in dit soort functies opvolgen - Rishi Pandey loopt zich warm om de leiding van Little Stars School over te nemen van Asha, haar moeder.

Op de Vatsalya School is vrijwel het hele vorige schooljaar afgerond, alleen de afsluitende examens zijn gecancelled. Alle leerlingen zijn overgegaan. Het schoolteam is in het nieuwe schooljaar volop aan het werk gebleven, en heeft de kinderen les gegeven via internet - Vatsalya heeft aan de oudere leerlingen tablets uitgereikt - en, waar dat nodig was, voor hun huisdeur. Ook aan proefwerken en tussentijdse examens zijn de leerlingen niet ontkomen.

Het 7-tot-7-programma, waarbij de kinderen de hele dag op school zijn, was noodgedwongen stopgezet. Toen merkten de ouders hoeveel vrijheid die opzet hun gegeven heeft. Maar ook de kinderen liepen schade op, niet alleen door hun leerachterstand en door het gemis aan regelmatige maaltijden, maar ook door de vaak gespannen gezinssituaties in overvolle eenkamerwoningen.

De leraren gaan wekelijks, voorzien van mondkapjes en desinfecterende gel, alle gezinnen langs, ze bezoeken vijftien dorpen in zes dagen.

De kinderen krijgen individueel huiswerk, maar er is ook voedselhulp voor de gezinnen - bloem, dāl, suiker, fruit en ook laddu's, een zoet dessert, gemaakt door de vrouwen die werken bij Anoothi, Vatsalya's *blockprint*project. De leraren houden de gezondheid van de leerlingen in de gaten: hun temperatuur wordt gemeten en ook hun *body mass index* - niet om obesitas tegen te gaan, maar om dreigende ondervoeding te signaleren.

Vatsalya hecht groot belang aan activiteiten buiten het leercurriculum. Daarom worden er in de openlucht bijeenkomsten met muziek, karate en sport georganiseerd - inclusief mondkapjes en social distancing. Het team neemt de tijd om leerlingen en hun ouders psychisch te ondersteunen, een bittere noodzaak naarmate de pandemie voortduurt. De school houdt regelmatige informatiebijeenkomsten over de voorschriften en heeft een telefonische hulplijn opgezet. Deze maatregelen hebben het vertrouwen in Vatsalya binnen de dorpsgemeenschappen versterkt.

Tot het schaarse goede nieuws behoort dat de Vatsalya School officieel geaccrediteerd is als tienklassige school, met het recht om examens af te nemen. Het **Vatsalya Science Center** dat in 2019 is opgezet, heeft door corona geen vlotte start kunnen maken. Maar via Facebook en Instagram heeft Kartikey er wel veel bekendheid aan gegeven. Onder zijn volgers bevinden zich mensen van UNICEF en Save the Children. Dat het centrum deel uitmaakt van een school voor arme plattelandskinderen vinden zij indrukwekkend.

Sciencedag, van, voor en door kinderen.

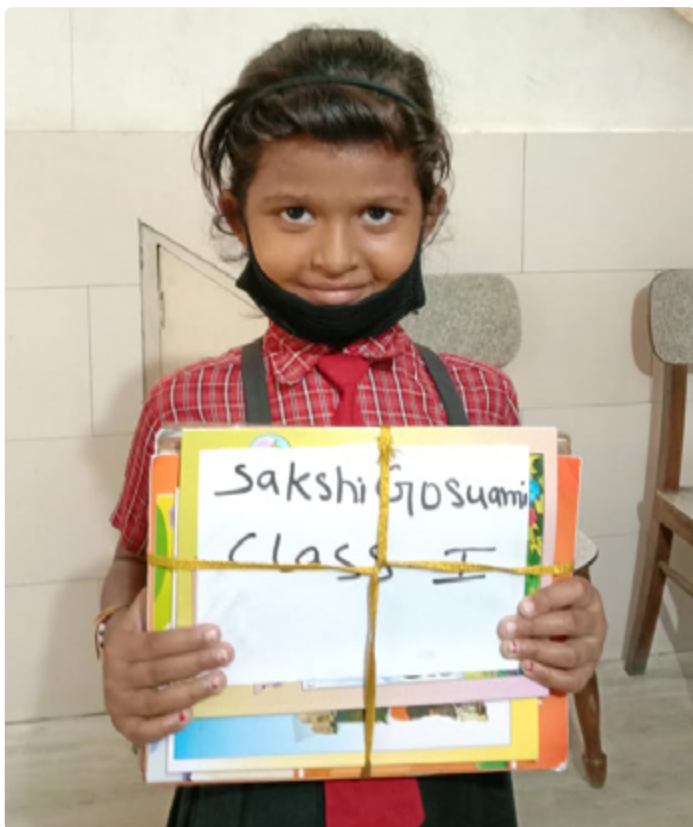
Zonder de meeste leerlingen deed de campus verlaten aan - alleen de 'seniors' van klas 9 en 10 kregen klassikaal les. De lege ruimte, waar het vrolijke gelach van de kinderen niet meer klonk, stemde Jaimala en Kartikey verdrietig.

Op 20 januari 2021 schrijft Jaimala: 'Vatsalya wacht, geduldig en dankbaar. Iedereen is veilig beschermd gebleven, er zijn geen besmettingen binnen vijf kilometer van de campus. De schoolleiding hoopt op een snelle terugkeer naar normaal.'

Na tien maanden gingen op 8 februari de scholen in de deelstaat Rajasthan open voor de klassen 6 tot en met 8. Het eerste dat georganiseerd werd was een grootse *sciencedag*. <

Marien van Staalén (1947) studeerde muziek en rechten. Hij was solocellist van het Rotterdams Philharmonisch Orkest en gaf les op twee conservatoria. Marien is actief als cellist en dirigent. Hij studeert Indiase muziek bij zijn dochter Lenneke.

DE TOEKOMST VAN BSF WORK IN PROGRESS

Nienke de Graaf

Stichting Benares Schoolfonds ondersteunt inmiddels achttien jaar scholen in India om onderwijs voor de allerarmsten mogelijk te maken. Oprichters Conny en Marien van Staalén zijn sinds 2003 versterkt met zeven andere bestuursleden die elk hun eigen talent en expertise hebben ingebracht.

Niet alleen de gevorderde leeftijd van enkele bestuursleden heeft ons bestuur aan het denken gezet over de toekomst van de stichting. Veranderende inzichten, maar ook nieuwe ontwikkelingen in India vragen om bezinning op onze koers: er gaat op onderwijsgebied het nodige veranderen (zie pagina 12) en het Indiase beleid ten aanzien van ngo's die buitenlandse steun ontvangen, is gewijzigd.

De politieke ontwikkelingen in India hebben ertoe bijgedragen dat het voor ngo's die vanuit het buitenland gefinancierd worden steeds moeilijker wordt om de juiste vergunningen te verkrijgen - zeker als ze geleid worden door buitenlanders.

De geldstromen worden strenger gecontroleerd, er worden meer en zwaardere voorwaarden gesteld aan de scholen die wij ondersteunen.

Sommige scholen ondervinden hier al veel hinder van, en het lijkt erop dat deze moeilijkheden alleen maar zullen toenemen.

De huidige regeringspartij BJP zet de nationale trots van India voorop, en ziet de activiteiten van buitenlandse ngo's als ongewenste inmenging in de Indiase maatschappij.

Deze ontwikkeling zal van invloed zijn op de toekomst van de scholen die Stichting Benares Schoolfonds ondersteunt en op de beleidskeuzes die onze stichting maakt.

En dat naast de permanente vraagstukken in ons werk, zoals de corruptie in het onderwijssysteem in India en de positie van meisjes, die continu reflectie vragen op onze projectkeuzes.

Naast deze Indiase factoren willen we ook kijken hoe het bestuurswerk duurzaam en werkbaar ingericht kan worden voor de bestuursleden, zodat ieder in haar of zijn kracht staat.

Samen met Alet heb ik afgelopen jaar een aanpak bedacht om met alle bestuursleden tezamen aan een toekomstvisie te werken; dat moest halsoverkop omgezet worden in een coronaproof proces.

Vragen die we beantwoord willen zien zijn:

- Hoe verdelen we de bestuurstaken in de toekomst?
- Hoe kan onze steun meegaan met de veranderende omstandigheden en behoeftes van de scholen in India?
- Zijn er nieuwe accenten die we willen aanbrengen in de projecten?

De eerste stap was dat alle bestuursleden zelf hebben nagedacht over twee verschillende toekomstvisies, door middel van een creatieve opdracht die ieder thuis uitvoerde.

Vervolgens hebben de bestuursleden in groepjes van drie hun ideeën samengebracht tot één visie per groep, waarin de thema's bestuursorganisatie, persoonlijke inbreng van bestuursleden, inhoudelijke accenten en contacten met de scholen centraal staan.

De volgende stap willen we graag fysiek met het bestuur tezamen maken: de verschillende visies aan elkaar presenteren, en samen tot een besluit komen over hoe we onszelf willen gaan organiseren in de toekomst en welke visie we willen volgen. We houden u op de hoogte. <

Wordt vervolgd!

Nienke de Graaf (1993) studeerde Zuid-Aziatische studies in Londen, waar ze Hindi leerde. Haar fietsreis naar India en de werk- en studieperiodes die ze in het land doorbracht, hebben haar waardevolle netwerken en kennis opgeleverd. Ze is strategisch adviseur bij de gemeente Amsterdam. Nienke fietste in 2016 naar India. Zij haalde daarmee geld op voor een bibliotheek voor de Ashray School (zie pagina 14: 'Fietsen naar Jalila').

Op de foto verft Nienke met enkele leerlingen de nieuwe boekenkasten.

Maurien Wetselaar

Rakesh Saraogi is bestuurslid van de Ashray Charitable Trust en tevens manager van de Ashray School. Hij onderhoudt het contact met het bestuur van BSF.

Een jaar van uitdagingen...

Regelmatig ontvangt hij van ons een lijstje met vragen over de voortgang van de registratie van de school, de herregistratie van de FCRA en de kwaliteit van het onderwijs.

Aan inzet en enthousiasme ontbreekt het niet bij Rakesh, maar om duidelijke informatie van hem te ontvangen via de e-mail, blijkt elk jaar weer een uitdaging. Sinds we ontdekten dat hij actiever is op WhatsApp, is de communicatie verbeterd, al krijgen we vooral veel foto's van allerlei festiviteiten.

Rakesh is optimistisch over de registratie van de school. Die laat op zich wachten: door de coronacrisis ligt India's administratief systeem grotendeels stil.

Helaas moest ook de Ashray School in maart 2020 op gezag van de overheid lange tijd dicht als gevolg van de Covid-19-maatregelen. Maar Rakesh is erin geslaagd de overgangsexamens af te ronden en vanaf juli de schoolactiviteiten weer grotendeels te laten doorgaan. Hij heeft daarmee bewust enig risico genomen.

De leerlingen uit de hoogste klassen (6, 7 en 8) kregen aanvankelijk online les. Het bleek een grote uitdaging voor de leerlingen om aan een mobiele telefoon te komen. Veel families in Nagwa hebben er geen en dus moesten de kinderen er een lenen van mensen in de buurt. Uiteindelijk bleek het online lesgeven voor deze groep kinderen uit zo'n armoedige leefsituatie niet te werken en besloot Rakesh de klassen 3 tot en met 8 af en toe naar school te laten komen om daar in kleine groepjes les te krijgen.

Opvallend op de foto's is dat de kinderen hun gewone kleren dragen, niet hun schooluniform: er werd immers formeel geen les gegeven.

Leraar Manish probeert aan de klassen 6, 7 en 8 zo veel mogelijk computerles te blijven geven. De collectieve maandelijkse verjaardagsviering gaat door, en iedere maand vindt een gesprek met de ouders plaats.

Door de lange lockdown verliezen sommige leerlingen hun motivatie om te studeren en kiezen ervoor om te gaan werken. Voor Rakesh en zijn team een hele uitdaging om de kinderen te blijven motiveren om de school af te maken. In een van zijn WhatsAppjes vertelt Rakesh hoe hij Shanker thuis opzocht en hem overhaalde weer naar school te komen. Shanker is een van de beste leerlingen van Ashray School.

In 2017 is er in de Ashray School een mooie bibliotheek opgezet, dankzij het geweldige initiatief van ons bestuurslid Nienke en haar vriend Bálint. Ze fietsten daarvoor samen de halve wereld over en zamelden zo geld in. Inmiddels bezit de bibliotheek 780 boeken. Hij is steeds open gebleven en wordt goed gebruikt.

Het onderwijsprogramma voor ouders, waar we zo enthousiast over zijn, is afgelopen juli weer begonnen. Tussen de middag, op grote afstand en met mondkapjes op, komen dagelijks ouders naar de les. Voorlichting over Covid-19 is nu een belangrijk thema. Daarnaast is er individuele aandacht voor lezen en schrijven.

Uiteindelijk kunnen wij concluderen dat Rakesh ontzettend zijn best heeft gedaan om de school zo veel mogelijk open te houden. Ook door muzieklessen en andere activiteiten blijft de school voor de kinderen, ondanks de gevaren van Covid-19, een gezellige omgeving waar geleerd kan worden. Een knappe prestatie. <

Maurien Wetselaar (1967) studeerde voeding en communicatie aan de Hanzehogeschool in Groningen. Als vrijwilliger werkte zij voor verschillende ngo's in Rio de Janeiro en Ghana en voor SOSKinderdorpen in Nederland. Maurien is lid van de RvT van SOSKinderdorpen en werkzaam voor Stichting Leergeld Wassenaar.

Neha en Sanjay

Conny van Staalén-van Leeuwen

Het individueel programma, sinds 2007 voorbeeldig geleid door onze medewerkers Surendra Srivastava en Manish Bhatia, gaat met nog zeven leerlingen zijn laatste twee jaar in.

Het afgelopen jaar deden tien leerlingen van dit programma met goed gevolg eindexamen en twee jongens voltooiden hun technische opleiding.

Zoals u weet hebben we de individuele sponsoring verplaatst naar onze scholen. Op Asha Deep School worden vier leerlingen in het vervolgonderwijs ondersteund (klas 9 tot en met 12). Op Little Stars School nemen individuele schoolsponsors de kosten op zich van het onderwijs aan 21 van de armste kinderen.

Directeuren Connie Rao en Asha Pandey bewaken de voortgang van de leerlingen en voorzien ons van de nodige informatie. Zo kunnen wij op onze beurt onze sponsors informeren over hun sponsorkind; zij ontvangen jaarlijks een recente foto en het overgangsrapport.

Tanu, Arjun en Sunita

Dit keer voor het eerst maakten wij de foto's niet zelf. Door de coronapandemie vond ook de jaarlijkse ontmoeting met deze leerlingen niet plaats. Van de eindexamenleerlingen, van wie we de meeste al jaren kennen, hebben we helaas geen afscheid kunnen nemen.

Wij wensen Ajay, Sanjay, Neha, Anjali Bharti, Priya Sonker, Vibha, Jyoti, Tanu, Manorama, Priya Yadav, Anjali Verma, Arjun and Sunita veel succes in hun verdere leven. <

SHIVANGI

Dit is Shivangi (20). Zij studeert, met een beurs van BSF, aan de St. Mary's School of Nursing in Varanasi. Het is een driejarige opleiding. Shivangi's studieresultaten zijn uitstekend, ze is de beste van haar klas. Ze woont met twintig andere Dalitmeisjes intern bij kloosterzusters in Sarnath, 10 kilometer van de stad.

Shivangi's vader is oud en ziek, haar moeder naait kleren voor de buurt, waarmee ze iets verdient; haar oudere zus helpt daarbij.

Shivangi is de eerste student van boven de 18 die door BSF wordt ondersteund.

DE VERSTILLING

Lenneke van Staalén, viool, Judith van den Dool, zang en Heiko Dijk, tabla presenteren in een reeks concerten bijzondere muziek: een synergie van verstillende elementen uit de klassieke Indiase en westerse muziek. Van hun prachtige concert in de Amsterdamse Dominicuskerk werd een video-opname gemaakt, die tegen betaling onbeperkt gestreamd kan worden.
> www.soundsofstillness.com/video-liveconcert

Het trio doneert 50% van de opbrengst aan Stichting Benares Schoolfonds. Heel erg bedankt, Lenneke, Judith en Heiko!

NIEUWSBRIEF: PAPIER OF DIGITAAL?

Onze nieuwsbrief wordt nog steeds gedrukt. Ongeveer 130 donateurs ontvangen die per post. Vijftig mensen geven de voorkeur aan de digitale versie. Het drukken en het per post verzenden kosten veel geld, dat we overigens met alle liefde uitgeven voor onze donateurs die Stichting Benares Schoolfonds vaak al langdurig ondersteunen. Bovendien vinden wij het fijn als bij sommigen thuis onze nieuwsbrief uitnodigend op tafel ligt. Maar de digitale versie kan makkelijker doorgestuurd worden. Wij wijzen u er graag op dat u uw keuze kunt heroverwegen. Kunt u in dat geval ons secretariaat een mailtje sturen? Bij voorbaat dank.

Theo van Pinxteren

Ik hobbel in de riksja al een halfuur over keislag naar Jeevan. Wanneer ik door de toegangspoort naar binnen ga, zie ik een grote, groene oase. Recht tegenover me staat het dubbele huis, de ene helft gebruikt als school voor 150 straatkinderen, en de andere als hostel voor zo'n 25 van hen. Over de balustrade hangen de kleertjes van de hostelkinderen.

Waar ben ik hier? Hier is een school voor de allerarmste kinderen, jongens en meisjes waarvan de ouders aan drugs verslaafd zijn, in de prostitutie werken of als horige landarbeiders ver weg buiten Varanasi leven.

De tuin en het huis zijn een oase van rust in het zware leven van de kinderen.

Hier genieten zij van de zorg van Sheelu, Kati, Jess en Dan. Dit team heeft zich totaal 'overgegeven' aan de zorg voor die misdeelde kinderen.

Kati, een Duitse onderwijspsychologe, woont in de school en wil de kinderen hoogwaardig onderwijs bieden. De Canadese Jess maakt iedereen blij met haar zang en haar muzieklessen. Dan, haar man, is als leraar de steunpilaar van de school en Sheelu, de jurist, is de steun en toeverlaat voor problemen buiten de school. Alle vier zijn meer dan alleen leraren en leraressen, ze zijn ook ouders voor iedereen.

Maar wat is het precies, waaraan deze kinderen behoefte hebben? Wat steunt hen als zij straks de school hebben verlaten? Is het klassikaal en klassiek onderwijs volgens westerse standaarden met leerplannen en toetsmomenten, of past Montessori-onderwijs beter bij hen? Gaat het er eigenlijk niet om hen weerbaar te maken? Zijn basiskennis en sociale weerbaarheid geen realistischer invalshoeken?

Een prachtig voorbeeld van Jeevans onderwijsvisie vormt het winkeltje spelen. De leerlingen krijgen zelfgemaakt geld en moeten zo verstandig mogelijk daarmee omgaan. Kies je voor groenten of is lipstick belangrijk? Er zijn verschillende winkeltjes gebouwd waar zij die keuzen moeten maken.

Aan het eind moet er gerekend worden - het is tenslotte een school: hoeveel hebben ze uitgegeven en waaraan?

Theo, een paar jaar geleden, 'winkeltje spelend'.

De liefde, zorg en zekerheid die de kinderen ervaren, uiteten zich in een grote afhankelijkheid.

Wanneer wij als bestuursleden van BSF hier komen, is het telkens weer aandoenlijk hoe de kinderen zich aan je vastklampen. Iedere volwassene op deze grond is voor hen een baken van zekerheid. Hier steunen wij als BSF graag.

Het elan en de liefde voor de kinderen zijn alleen maar gegroeid. En dat wil heel wat zeggen. Want met een bureaucratische overheid die argwanend kijkt naar zulke informele onderwijsvormen is het moeilijk zakendoen.

Je wordt blij wanneer je een moment bij deze school mag meekijken en -leven.

Jeevan in coronatijd

De toewijding, zorg en liefde van het Jeevanteam voor hun kinderen zijn in coronatijd zo mogelijk nog merkbaarder. De school en het hostel zijn al maanden dicht.

De 25 hostelkinderen naar huis sturen was geen optie, dus namen ze hen op in hun eigen huis, manager Sheelu de grotere, Jess en Dan de kleintjes.

Dat is een zware taak. Jess werd soms gek van de herrie en de chaos in haar kleine huis. Bij een videocall barstte ze in tranen uit, toen ze vertelde dat ze op straat haar leerlingen (weer) zag bedelen.

Vanuit Duitsland, waar zij in mei beviel van haar dochter Elisabeth, stuurt en steunt Kati zoveel mogelijk.
We hebben grote bewondering voor deze gedreven mensen.

De onderwijzers proberen de andere 130 leerlingen zo goed en zo kwaad als dat gaat te bereiken met huiswerkopdrachten. Online onderwijs was grotendeels onmogelijk.
Aan de armste gezinnen delen zij voedselpakketten uit.

Groot nieuws is dat Jeevans belangrijkste sponsor onlangs geld beschikbaar stelde voor de aanschaf van smartphones.
70 leerlingen, vanaf klas 4, kunnen nu alsnog online lessen volgen. Die worden gecombineerd met offline huiswerkopdrachten, die de kinderen eens per week inleveren.
Als 'beloning' krijgen zij een voedselpakket mee, ook om te zorgen dat de ouders hun kinderen aanmoedigen hun best te doen.

Handarbeid in Sheelu's huis.

Wij kunnen de onlinelessen in Nederland volgen. Soms kom je grappige dingetjes tegen, zoals het eindeloos over en weer gedag zeggen, of Kati's correctie van de schrijfwijze van 'sir'.
Khushi schrijft: Yah kya hai, sar? (Wat is dit, meneer?) en Kati reageert onmiddellijk met: 'Sar' mat likho, galat hai.
'Sir' likho, thik hai? (Geen 'sar' schrijven, dat is fout. Schrijf 'sir', okay?)
Ook van grote afstand houdt Kati de touwtjes stevig in handen! <

Theo van Pinxteren (1937)
studeerde sociologie van bouwen en wonen en econometrie. Hij onderzocht slums in Pakistan, leidde stadsrenovatieprojecten en doceerde aan de Haagse Hogeschool. Voor zijn vrijwilligerswerk in Het Waalres Museum werd hij gedecoreerd. Hij promoveerde op 'De dimensies van de kinderwereld'. Theo wandelde twee keer naar Santiago.

DIVYA JYOTI

Juist gehandicapten hebben baat bij rust en regelmaat. En dus kwam corona extra hard aan bij de cliënten van Divya Jyoti.

Op 21 maart 2020 ging Varanasi in volledige lockdown. Divya Jyoti moest sluiten, van de ene dag op de andere; er was geen tijd geweest iedereen erop voor te bereiden. De studenten begrepen er niets van.

In juli was de onmiddellijke omgeving zelfs rode zone en werd verzegeld.

Iedere ochtend stond Himanshu, met zijn lunchtrommel-tje, te wachten op het busje dat hem naar Divya Jyoti zou brengen...

Leidster Sheela heeft veel tijd besteed aan het geruiststellen van haar studenten en hun familie. Meestal lukte dat wel. Ze gaf aan wat thuis aan vervangende activiteiten kon worden gedaan en bracht materialen langs.

Na de lockdown, begin mei, kwamen wat medewerkers terug, die zich bezighielden met het vervaardigen van mondkapjes, kaarsenhouders en andere producten. Zie Sheela op de foto.

De mogelijkheden voor verkoop waren echter beperkt. Pas eind augustus gingen alle winkels weer open. In de tussentijd werden ze huis aan huis en online verkocht.

Met hulp van individuele sponsors, en ook van onze stichting, werden de armste gezinnen van de studenten voorzien van het hoognodige voedsel.

Nathan en Sheela zijn blij dat hun centrum weer open is, en dat ze hun studenten de vertrouwde zorg kunnen bieden. Het zijn er maar weinig, niet alle ouders durven hun kind al te sturen. Corona is nog niet voorbij!

> www.divyajyoticenter.com

Laatste nieuws

Jess en Dan hebben het land tijdelijk verlaten vanwege visumproblemen. Zij zijn nu in hun geboorteland Canada. De opvang van hostelkinderen in hun huis werd in coronatijd als illegaal aangemerkt. De gehele ngo (hostel én school) wordt aan een onderzoek onderworpen. Manager Sheela is druk bezig de benodigde documenten aan te leveren. De hostelkinderen zijn bij familie ondergebracht. De school is vanaf 1 maart open, het hostel nog niet.

NEW EDUCATION POLICY EN BENARES SCHOOLFONDS

Jantine Unger

In december 2020 heeft India zijn derde New Education Policy uitgebracht, vierendertig jaar na de vorige. Dit onderwijsplan biedt een veelomvattend kader voor het toekomstige onderwijsbeleid van India.

Het kreeg veel aandacht, omdat het omvangrijkste schoolsysteem ter wereld onvoldoende resultaat oplevert voor de leerlingen. In India geldt nog steeds de harde werkelijkheid dat het onderwijs niet tegemoet komt aan de behoeften van de sociaal en economisch minder bedeelden.

In India gaan tweehonderdzestig miljoen kinderen naar school, meer dan in welk ander land ook, maar ze leren er niet veel. Vaak komen leraren niet opdagen, twintig procent van de scholen heeft geen elektriciteit en het onderwijs is van zo lage kwaliteit dat het de kinderen ernstig tekort doet. De lerarenopleidingen in India hebben een laag niveau.

Het nieuwe beleidsplan besteedt geen aandacht aan het gebrek aan verantwoordelijkheid van de anderhalf miljoen leraren op de overheidsscholen dat ongetwijfeld bijdraagt aan de lage kwaliteit van deze 400.000 scholen.

In 2009 is verplicht en gratis onderwijs tot en met 14 jaar in de grondwet opgenomen. Dit leek een aanzet om onderwijs een fundamenteel recht van ieder kind te maken en om de verantwoordelijkheid ervoor bij de overheid te leggen.

Het percentage van 75% geletterdheid in India klinkt heel goed, maar het *Annual Status of Educational Report Centre*, een NGO, laat andere geluiden horen.

Het maakte in 2019 bekend dat er een grote kloof bestond tussen de officiële richtlijn en de werkelijkheid.

Slechts de helft van de leerlingen van de vijfde klas haalde het tweedeklasniveau voor lezen en minder dan 33% beheerste de basisvaardigheid in rekenen.

In de meeste staten bleken grote lacunes te bestaan in de voorziening van kosteloos onderwijs en onderwijs dicht bij huis (minder dan 5 kilometer lopen).

En ondanks de verplichting voor privéscholen 25% ruimte te reserveren voor kinderen uit kwetsbare en achtergestelde bevolkingsgroepen, moeten de ouders eerst bewijzen dat hun kinderen niet worden toegelaten op overheidsscholen.

Het nieuwe onderwijsbeleidsplan geeft een algemene, niet-verplichtende aanwijzing aan de deelstaatregeringen om vóór 2040 hervormingen in het lager en voortgezet onderwijs door te voeren, als daarvoor voldoende financiële middelen zijn.

Het beleidsplan wil het deelnamepercentage aan voortgezet onderwijs, inclusief het beroepsonderwijs, van 26,5% in 2018 opvoeren naar 50% in 2035.

Voor het voortgezet onderwijs (14-18 jaar) legt de *New Education Policy* de nadruk op hervorming van het curriculum, aanpassing van de leerstof om de essentiële leerdoelen veilig te stellen en voorrang voor 'proefondervindelijk leren en kritisch denken'. Het beleidsplan wil de toegankelijkheid van het onderwijs en de kansgelijkheid bevorderen door een beurzenstelsel voor minderbedeelde leerlingen te realiseren.

Het nieuwe beleidsplan stelt een andere leerroute voor: voor-scholen en basisonderwijs voor 3- tot 8-jarigen, voorbereidend onderwijs voor kinderen van 8 tot 11 jaar, een middenschool voor 11 tot 14 jaar en voortgezet onderwijs voor leerlingen van 14 tot 18.

Het middagmaalprogramma zal worden uitgebreid tot de voor-schoolse kinderen en ook voor een ontbijt zal worden gezorgd om de kinderen in staat te stellen betere leerresultaten te halen. Het onderwijsplan mikt op de drietalenformule: voordat Hindi en Engels aan bod komen, worden de leerlingen tot en met klas 5 onderwezen in hun moedertaal.

De algemene doelstelling is het leren minder stressvol en meer leerlinggericht te maken.

De leerplannen en schoolboeken worden gemoderniseerd, vakken als computervaardigheid worden gegeven vanaf klas 6 en verplichte cursussen beroepsonderwijs worden ingevoerd in de klassen 6 tot en met 8.

Een holistische benadering van het onderwijs moet een eind maken aan de strenge scheiding tussen letteren, exacte vakken en handelswetenschappen. Dit stelt de leerlingen in staat leerwegen te volgen dwars door de kennisgebieden heen.

Examens testen vooral kernvaardigheden, en minder geheugen-kennis. Ze bieden toetsing zonder stress, bijvoorbeeld door leerlingen te laten kiezen om of een pittige wiskundetoets te maken of een in verhouding eenvoudiger versie.

De *New Education Policy* moedigt concurrentie tussen scholen aan en heeft geen bezwaar tegen op winst gericht privéonderwijs.

Terwijl basisonderwijs en basisgeletterdheid het aandachtsgebied van de regering moeten blijven, is het hoe langer hoe duidelijker

dat een grotere deelname van de private sector nodig is om het voortgezet en hoger onderwijs in India te verbreden en te verdiepen.

Wat betekent het nieuwe Indiase beleid voor onze scholen?

De grootste verandering voor onze scholen is het inpassen van *vocational training* in het curriculum.

Hitesh Gupta van de ngo Vatsalya in Jaipur constateerde tevreden dat de **Vatsalya School** al helemaal voldoet aan de nieuwe regels. Vatsalya was met zijn visie op onderwijs, inclusief beroepsonderwijs, zijn tijd ver vooruit.

Little Stars School had vroeger een cursus naaien en een opleiding voor schoonheidsspecialiste, heel basaal en feitelijk alleen voor meisjes. Die kunnen weer in ere worden hersteld, en er zouden aantrekkelijke cursussen voor jongens bij moeten komen.

Jeevan School heeft al jaren een houtbewerkingscursus; leerlingen maken onder andere kasten, ook voor andere scholen.

Asha Deep School en **Ashray School** hebben zich nooit met *vocational training* beziggehouden, al geeft Ashray naailessen aan jonge vrouwen uit Nagwa.

Mocht dit nieuwe beleid daadwerkelijk uitgevoerd gaan worden, dan ligt er een schone taak voor BSF om onze scholen daarbij te helpen. <

Jantine Unger (1967) studeerde economie en deed een MBA in New York en Londen. Zij is werkzaam bij University College, geassocieerd met de Universiteit van Leuven, en bij St John's International School in Waterloo. Na haar studie werkte ze bij Frans Baartmans in Varanasi.

MUHEEM

Muheem is een Indiase ngo in Varanasi die zich bezighoudt met onderwijs, bewustwording van vrouwen, vrouwenrechten, seksuele voorlichting en levenslessen (life skills).

Swati en Conny in 2019

Les in de openlucht.

De oprichtster, Swati Singh, ontmoetten wij in november 2019, toen de ngo twee jaar bestond. Ze maakte met haar gedrevenheid en kennis van zaken indruk op ons.

Swati heeft aan de Benares Hindu University in Varanasi sociologie en communicatie gestudeerd, met een focus op vrouwenrechten. Muheem is een kleine organisatie, met twee mensen in vaste dienst, en daarnaast een team van studentvrijwilligers.

Pathshala

In het dorp Kardhana, 20 km van Varanasi, is Muheem een onderwijsproject begonnen voor dertig Dalitkinderen in de leeftijd van 4 tot 17 jaar.

Het gaat om een informeel programma, dat als doel heeft om kinderen aan te moedigen naar een overheidsschool te gaan. Extra lessen en begeleiding worden aangeboden buiten schooltijd, evenals eten; praktisch alle kinderen zijn ondervoed.

Inmiddels zijn tien kinderen toegelaten tot een overheidsschool, maar zolang veel scholen vanwege de coronacrisis nog zijn gesloten, krijgen de kinderen in het Pathshalaprogramma vier uur per dag les, zes dagen in de week.

BSF heeft Muheem geld gegeven om dit project te starten. Swati Singh stuurde een goed uitgewerkte aanvraag in, hield ons vanaf het begin regelmatig op de hoogte en legde op voorbeeldige wijze verantwoording af, financieel en inhoudelijk. Dat schept vertrouwen. We hebben haar voor dit jaar een verdubbeling van onze steun toegezegd.

Muheem doet meer: tijdens de coronacrisis werden voedselpakketten uitgedeeld aan de allerarmsten op het platteland rond Varanasi.

En Swati heeft een trainingsprogramma van zestien dagen (!) uitgewerkt voor onderwijzers, waarin onderwerpen als gender, seksuele voorlichting, zelfrespect, discipline en huiselijk geweld aan de orde komen, en hoe die bespreekbaar te maken met kinderen. Voor dit soort onderwerpen is nooit tijd, nu in coronatijd wel. Eindelijk.

Hopelijk reageren veel scholen positief op dit initiatief. <

> www.muheem.org

FIETSEN NAAR JALILA

Jacques Baartmans

Als deze nieuwsbrief verschijnt, is het vijf jaar geleden dat Nienke de Graaf en Bálint Horváth door Hongarije en de Balkan fietsten.

Ze hadden zo'n tweeduizend kilometer afgelegd door winterse landschappen en verwelkomden de eerste tekenen van de lente. De tocht was begonnen in Tricht, woonplaats van Nienkes ouders. Kort voor het vertrek daar was Nienke bestuurslid geworden van Stichting Benares Schoolfonds.

Hongarije is het vaderland van Bálint. Hij en Nienke hebben elkaar ontmoet tijdens hun studietijd in Groningen. Het einddoel van hun fietstocht? Varanasi, en speciaal Nagwa. Maar de kilometers hadden ook een andere bedoeling. Nienke en Bálint werden gesponsord en fietsten geld bijeen voor het oprichten van een bibliotheek voor Ashray School.

In december 2016 bereikten ze Varanasi. Daar konden ze in een paar maanden de bibliotheek stichten en inrichten, samen met de leraren van Ashray School. En met kinderen van de school schreven en tekenden ze het 'eerste boek': 'Jalila's Grote Reis' (in het Hindi). Onderweg en in Varanasi verstuurden ze Engelstalige blogs naar familie, vrienden en de sponsors. Bovendien hield Nienke een dagboek bij, in het Nederlands. Vijf jaar geleden al dachten de andere bestuursleden van Benares Schoolfonds dat deze spannende, boeiende en eerlijke reisverslagen en beschouwingen ooit een boek zouden moeten worden.

Nu is het zover. Het plan was om het boek in de zomer van 2020 uit te brengen met presentaties in een aantal plaatsen. Corona stond dat in de weg. Dat betekende dat we als redactieteam en ontwerper nog meer zorg konden besteden aan het vertalen, het ordenen van blogs en dagboekfragmenten en de vormgeving van het boek.

Vijf keer waren we toe aan de 'voorlopig definitieve versie' en zesmaal aan 'de laatste loodjes'.

'Fietsen naar Jalila' is een uitgave van Stichting Benares Schoolfonds. Doe uzelf, familie en vrienden een plezier en koop het boek! De opbrengsten zijn voor de stichting. Het boek telt 124 pagina's en kost € 19,95. Ook het prentenboek 'Jalila's Grote Reis' is verkrijgbaar (7,50). Beide boeken samen kosten € 25.

Te bestellen bij het secretariaat:
benares.school@xs4all.nl / 0165 301422

In december konden Nienke en Bálint het 'eerste exemplaar' op een bescheiden lockdownmanier bij het Mill-Hillhuis in Oosterbeek aanbieden aan Frans Baartmans, inspirator van Nienkes fascinatie voor India.

Het boek is meer dan een verslag van de kilometers, hoe spannend dat op zichzelf al is: kamperen in de sneeuw, (te) hoge bergen beklimmen, (te) snelle afdalingen, moeilijke trajecten en pech naast momenten van euforie om schitterende vergezichten en culturele hoogtepunten.

Ook de beschouwingen en observaties over al die landen en veel mensen onderweg zijn boeiend en informatief.

En Nienke en Bálint sparen zichzelf en elkaar niet. Ze schrijven over hun zwakke momenten, ziekte onderweg, ergernissen en wat de tocht voor hun verhouding betekent. Maar ook hun sterke punten laten ze niet onvermeld. De apotheose in Varanasi is een mooie en eerlijke afronding.

Daarom is 'Fietsen naar Jalila' een uniek boek geworden, met veel prachtige foto's ook, die Nienke en Bálint onderweg maakten. De titel is een verwijzing naar het verhaal dat zij met de kinderen van Ashray School bedachten en illustreerden.

We zien uit naar toch nog een reeks presentaties in de tweede helft van dit jaar. Nienke schrijft over één grote en veel kleine helden in Turkije, Bálint over een hels traject door een donkere tunnel in Georgië. De beide helden van dit boek zijn een licht aan het eind van de tunnel, 'Fietsen naar Jalila' werkt als een vaccin naar betere tijden. <

Met zijn vrouw Joep (†2017) behoorde **Jacques Baartmans** (1937) tot de eerste bestuursleden. Jacques studeerde Nederlandse taal- en letterkunde. Hij gaf 35 jaar les. Daarnaast zette Jacques zich in voor de belangen van laaggeletterden in Nederland, en hij doet dat nog steeds. In 1994 was Jacques een maand bij zijn broer Frans in Varanasi.

Op de foto staan ze samen voor Frans' huisje in de sloppenwijk Nagwa.

FINANCIEEL OVERZICHT 2020

> in euro's

IN	
Vaste donaties	35.612,44
Incidentele donaties	12.320,41
Bijdragen fondsen/stichtingen	61.020,00
Rente	10,00

108.962,85

Hiervan gedoteerd aan bestemmingsreserve - 6.500,00

TOTAAL IN 102.462,85

UIT

Little Stars School

Algemene donatie	20.000,00
Bestemde gift voor salarisverhoging	4.000,00
Extra gift voor voedselhulp 25 gezinnen	750,00

Asha Deep School

Algemene donatie	10.935,00
Uit bibliotheekfonds	200,00
Bestemde giften uit VK	7.104,85
Extra gift van Merletcollege Cuijk	1.000,00

Vatsalya School

7.500,00

Ashray School

Algemene donatie	10.500,00
Extra gift voor registratie	2.500,00

Individueel programma

3.650,00

Jeevan School

7.000,00

Overige uitgaven

Divya Jyoti gehandicaptenzorg (bestemde giften)	6.025,00
Extra gift DJ (voor voedselhulp armste gezinnen)	250,00
Benares Bouwfonds (bestemde gift onderhoud/renovatie LSS)	3.500,00
Ngo Muheem	1.000,00
Extra gift Muheem (voor voedselpakketten)	500,00
Focus on Education (verpleegstersopleiding Shivangi, Sarnath)	1.500,00

Kosten stichting

Bankkosten	239,29
Drukwerk, incl. porto	799,73
Websitebeheer	62,40
Attenties	107,85

89.124,12

Hiervan onttrokken aan bestemmingsreserve - 4.925,00

TOTAAL UIT 84.199,12

Resultaat boekjaar 2020 + 18.263,73

Dit bedrag is toegevoegd aan de algemene reserve.

NB Het aanzienlijke positieve resultaat is veroorzaakt door een eenmalige overlapping van twee grote sponsors. 2020 was het laatste jaar van AKBHHH en het eerste jaar van een nieuwe sponsor.

Saldo-overzicht per 31-12-2020

Betaalrekening: 31.848,89. Bedrijfsspaarrekening: 102.056,78
 waarvan: 45.000,00 vaste reserve* en 33.429,14 bestemmingsreserve
 Resterend saldo: 23.627,64

Bestemmingsreserve

In 2020 toegevoegd:	6.500,00
In 2020 onttrokken:	4.925,00
Per saldo is 1.575,00 aan de bestemmingsreserve toegevoegd.	

Overheadkosten 2020: 1,4%

BEGROTING 2021

> in euro's

IN	
Vaste donaties	21.522,00
Incidentele donaties	8.650,00
Bijdragen fondsen/stichtingen	38.000,00
Uit bestemmingsreserve	6.638,00

TOTAAL IN 74.810,00

UIT

Little Stars School

Algemene donatie	15.000,00
Bestemde gift voor klas 11 en 12	3.500,00
Bestemde gift voor salarisverhoging	4.000,00
Bestemde gift voor verpleegstersopleiding	1.500,00
Bestemde gift voor renovatie en onderhoud	2.000,00

Asha Deep School

Algemene donatie	6.585,00
Voor salarissen	2.000,00
Voor klas 9-12	1.500,00

Vatsalya School

7.500,00

Ashray School

Algemene donatie	9.000,00
Voor lerares Engels	1.000,00
Voor onderwijs laaggeletterde ouders	500,00

Individueel programma

3.000,00

Jeevan School

5.000,00

Overige uitgaven

Uit bibliotheekfonds	1.000,00
Ngo Muheem (life-skills-lessen)	2.000,00
Verpleegstersopleiding Dalitmeisje Sarnath	1.500,00
Divya Jyoti gehandicaptenzorg (bestemde giften)	5.725,00
Kosten stichting	1.500,00
Reservering website	1.000,00

TOTAAL UIT 74.810,00

Stichting Benares Schoolfonds kan al jaren rekenen op een trouwe groep van vaste donateurs, zo'n 80 in totaal. Zij vormen de basis van de stabiliteit van de stichting. Wij zijn hun daar zeer dankbaar voor.

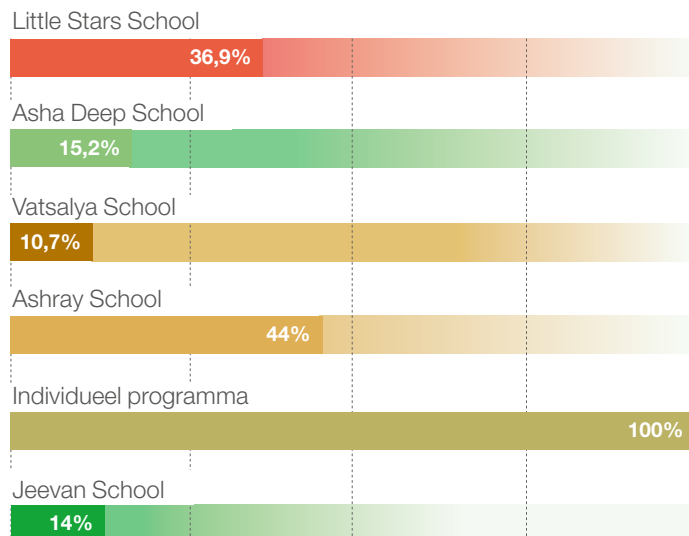
* Toelichting vaste reserve

Al jaren willen wij als stichting een solide vaste reserve, om de continuïteit van ons werk te garanderen. Wij zetten in op kwaliteitsverbetering. Daarom zeggen wij onze projecten meerjarige steun toe. Plotseling wegvallende donaties en jaarlijks wisselende inkomsten vormen hierbij een risico. Dat vraagt om een behoorlijke vaste reserve. Dit jaar kunnen we die dankzij ons positief saldo definitief verhogen naar de gewenste 50.000,-.

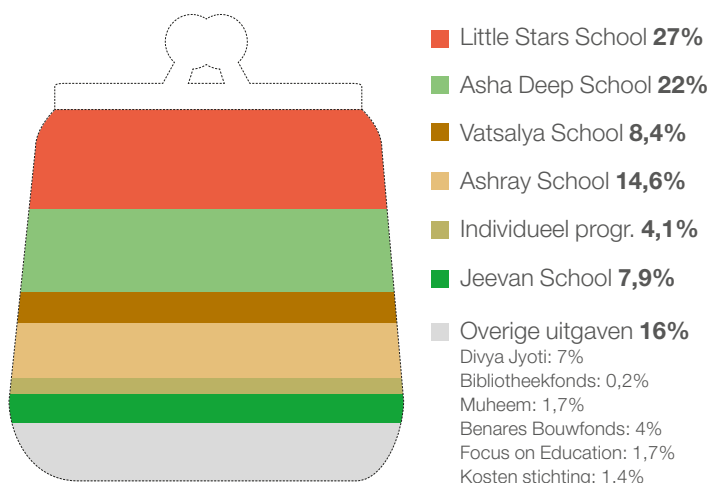

ENKELE CIJFERS

Bijdrage BSF als percentage van het projectbudget

Verdeling van de bijdragen over de projecten

HOE KUNT U ONS WERK STEUNEN?

Als schoolsponsor: Voor € 23 per maand (of € 275 per jaar) biedt u een kind onderwijs, schoolboeken, een uniform. Desgewenst ontvangt u jaarlijks een foto en schoolrapport van het door u gesponsorde kind.

Als (vaste) donateur: Ook ieder ander vast bedrag per jaar of een eenmalige donatie komt ten goede aan het onderwijs en de leerlingen: extra leermiddelen, salarissen en bijscholing van onderwijzers. Op onze website www.benaresschool.nl/donaties vindt u meerdere opties voor regelmatige ondersteuning.

Uw schenkingen zijn fiscaal aftrekbaar boven een bepaalde drempel. Die drempel geldt niet wanneer u uw schenking vastlegt in een schriftelijke overeenkomst met onze stichting. Zie www.belastingdienst.nl onder **Periodieke giften**. Het secretariaat stuurt u desgewenst de benodigde papieren.

Wij verzoeken nieuwe donateurs vriendelijk hun adresgegevens aan het secretariaat door te geven, zodat we u in onze administratie kunnen opnemen.

Rabobank IBAN: **NL97 RABO 0194 3913 53**

BASISGEGEVENS

Little Stars School

- > Tot en met klas 12
- > 900 leerlingen, 35 leraren (deels parttime)
- > Budget € 65.000, geen schoolmaaltijd
- > Bijdrage BSF € 24.000
- > www.littlestarsschool.org

Asha Deep School

- > Tot en met klas 8 + vervolgonderwijs elders
- > 190 leerlingen, 18 leraren + 3 parttime arts-docenten
- > Budget school € 55.000, incl. schoolmaaltijd
- > Budget vervolgonderwijs (37 leerlingen) € 17.000
- > Bijdrage BSF € 10.935,00 incl. vervolgonderwijs (+ 1.000 van Merletcollege)
- > www.asha-deep.com

Vatsalya School

- > Tot en met klas 10 (+ beroepsopleidingen)
- > 110 leerlingen, 10 leraren
- > Budget school € 55.000, incl. schoolmaaltijden
- > Budget beroepstrainingen € 15.000
- > Bijdrage BSF € 7.500
- > www.vatsalya.org

Ashray School

- > Basisschool tot en met klas 8 + muzieklessen, computerklas en huiswerkbegeleiding
- > 90 leerlingen, 11 onderwijzeressen
- > Budget € 26.000, incl. glas melk
- > Bijdrage BSF € 10.500
- > www.ashray.org

Individueel programma

- > Tot en met klas 12
- > 7 leerlingen
- > Budget € 4.000
- > Bijdrage BSF 100%

Jeevan School

- > Tot en met klas 10 + vervolgonderwijs elders
- > 160 leerlingen, 12 onderwijzers + 3 parttime
- > Budget € 50.000, incl. schoolmaaltijd
- > Bijdrage BSF € 7.000
- > www.jeevaneducation.org

Bestuur Marien van Staal (voorzitter), Conny van Staal-van Leeuwen (secretaris/penningmeester), Jacques Baartmans, Jantine Unger, Alet Meurs, Theo van Pinxteren, Karin van Duijnhoven, Nienke de Graaf en Maurien Wetselaar

Stichting Benares Schoolfonds

Lenaertsstraat 6, 4724 AM Wouw, T +31 (0)165 301422
Kamer van Koophandel: 20110334
Rabobank IBAN: NL97 RABO 0194 3913 53, BIC RABONL2U
benares.school@xs4all.nl

benareschoolfund · www.benaresschool.nl